

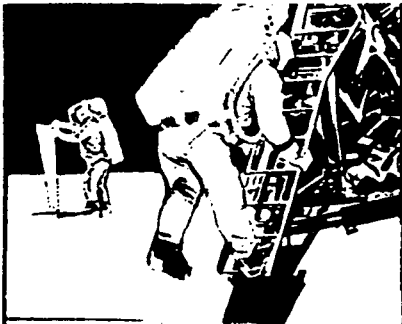
පෘථිවියේ

නව පෙනුම

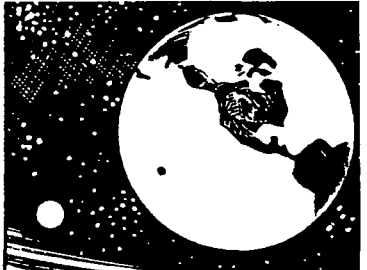
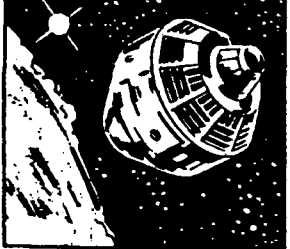
වසර ගණනක් තිස්සේ විද්‍යාඥයන් සැහෙන පමණ නිවැරදිව පෘථිවියේ හැඩය පිළිබඳව අදහස් ඇති කර ගෙන සිටිය ද, මිනිසුන්ට හා උපකරණවලට පෘථිවි ග්‍රහයා දෙස බැහැරව සිටි බලන්නට ඉඩ ලැබෙන තුරු, එනම් කක්ෂීය වන්දිකා මගින් බලන තුරු ඇත්තවශයෙන් ම නියම පැතිකඩක් දැකිය හැකි නොවී ය. එසේ දුර සිට පෘථිවිය දෙස බලන්නට අවස්ථාව ලැබුණු පසු විස්මිත හා අනපේක්ෂිත ලකුණු කීපයක් ම දැකගත හැකි විය.

1957 දී රුසියානු ඉවතට යැවුණු ස්පුට්නික් - 1 වන්දිකාවේ පටන් යවනු ලැබූ සියගණනක් වන්දිකාවලින් කෙරුණු විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයන් වැඩිපුර අවධානයට ලක්වූයේ නැත.

ඇමෙරිකාව හා රුස් යා ව සාමාන්‍යයෙන් දින 8 කට වරක් බැගින් නී රි ක් ෂ ණ වන්දිකාවක් රුසියානු ඉවතට යැවී ය.

අවකාශ තරණයේ දෙවැනි දශකයේ මැද භරයේ දී අති විචිත්‍ර 'හඳ මත ඇවිදීම' ලොව පුරා අවධානයට ලක් විය.

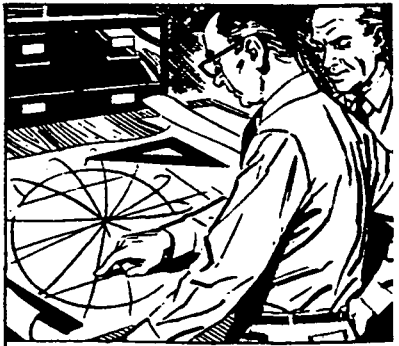
විශේෂයෙන් ම ඇමෙරිකානු වන්දිකා පෘථිවියේ නව සිතියමක් සැකසීමට අවශ්‍ය දැනුම ලබා දුන්නා ය. ඒ දැනුම ගෙවුණු සියවස පුරා ලත් දැනුමට සමාන විය.

වැඩි ප්‍රසිද්ධියක් ලත් හඳ තරණ තරගය පසුපස ඇමෙරිකානු විදුහලයේ අභ්‍යවකාශය තුළ පෘථිවිය පෙනෙන හැටි යළි සිතුවම් කිරීමට තැත් කළහ.

පෘථිවියේ හැඩය මින් වසර 10 කට පෙර අප දැන සිටි හැඩයට, එනම් බරුව දෙකෙන් පැහැලී ගොලයකට වඩා වෙනස් බව දැන් අපි දනිමු.

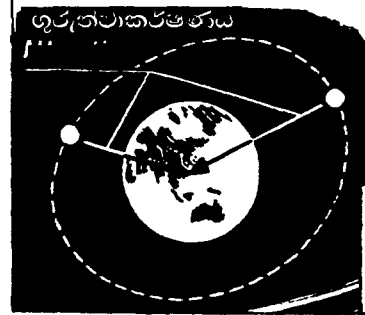

මේ නව ගොලාකාර හැඩය පිළිබඳ ඉහි අපට දැනගත හැකි වූයේ 1958 දී යවනු ලැබූ වැන්ගාඩ් - 1 කෘත්‍රීම වන්දිකාවෙනි. එහෙත් මේ සඳහා අවශ්‍ය උපකරණ පවා එහි නොවී ය.

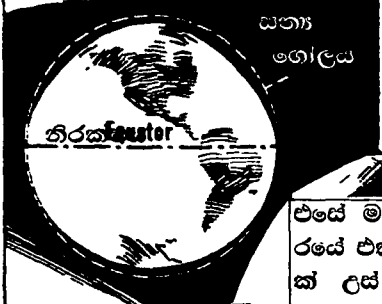
වැන්ගාඩ් වන්දිකාවේ කක්ෂය ඔස්සේ යන විට එය සුළු වෙනස්කම් සහිත අක්‍රමවත් එකක් බව විද්‍යාඥයන්ට වැටහිණි.

වැන්ගාඩ් වන්දිකාවේ කක්ෂයේ ඇති මේ වෙනස්කම් එය පෘථිවියට බැඳ තබා ගන්නා පෘථිවි ගුරුත්වාකර්ෂණ ක්ෂේත්‍රයේ ඇති වෙනස්කම් නිසා වන්නක් බවට විද්‍යාඥයෝ තීරණය කළහ.

එවැනි වෙනස්කම් නිසාවට ම ඇතිවන්නේ පෘථිවියේ හැඩය නිසා බව විද්‍යාඥයෝ තීරණය කළහ. පසුව යැවුණු වන්දිකාවලින් මේ බව වඩාත් තහවුරු විය.

පෘථිවිය බිඳව වලින් මඳක් පැතලි ගෝලයක් නොව විකක් පෙයාරස් ගෙඩියකට සමාන වූ තිරක්ෂයේ ඉහළ කොටස වඩා පහළ කොටස පැතලි ගෝලාකාර වස්තුවක් බව අද හැඟෙන විද්‍යාඥයෝ දනිති.

අපේක්ෂිත මුහුදු මට්ටම

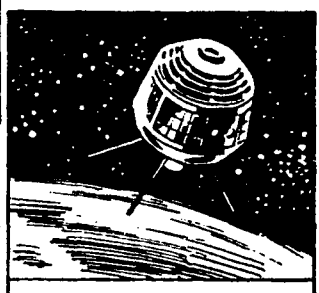

එසේ ම ආන්තිකර සාගරයේ එක් තැනක දිග් 185 ක් උස් වූ 'තෙරයාමක්' නිසා එහි ජල මට්ටමේ වෙනසක් ඇති බවත් අද දනිති.

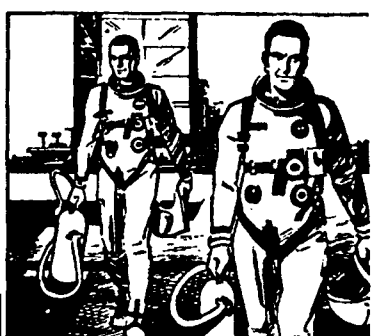
විවිධ තෙරයාම පෘථිවිය තුළ ඇති බවට අනුමානයක්වත් එතෙක් නොතිබුණු අතර වන්දිකා නොවූවා නම් ඒවා කිසි දිනක හඳුනා නොගනු ඇත.

අද හොඳින් විද්‍යා මගින් අපට, හැඟෙන තිරක්ෂණ වන්දිකා (OGO) වැනි මෙවලම් මගින් මිට දශකයකට පෙර නොතිබුණු අංශ ගැන ඉගෙන ගැනීමට හැකිවී තිබේ.

ප්‍රථම හැඟෙන තිරක්ෂණ වන්දිකාවක් 1964 සැප්තැම්බරයේ දී උඩු ගුවනට යැවුණු අතර එය 1958 දී යවන ලද එක්ස්ප්ලෝරර් - 1 ට වඩා අති විශාල ප්‍රගතියක් පෙන්වී ය. එකවර පරීක්ෂණ 50 ක් වෙත වෙත ම කිරීමට ඊට හැකියාව තිබේ.

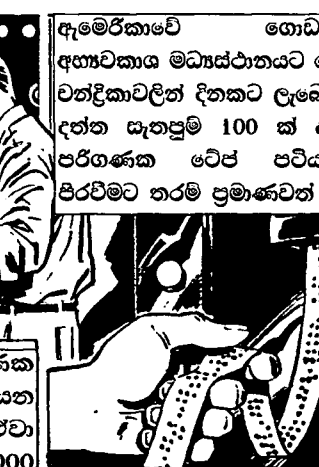
කක්ෂගතව යන එක්වරක දී එම වන්දිකාව පොළොවට එවන තොරතුරු ප්‍රමාණය, මෙතෙක් උඩුගුවනට ගිය ගමන් තුළින් ඇමෙරිකානු හා රුසියානු අප්‍රධානාගයාමින් සියලු දෙනාම ලබා දුන් තොරතුරු එක් කළ ද ඊට වඩා වැඩි ය.

හැඟෙන තිරක්ෂණ වන්දිකාවකට (OGO) එකවර පරීක්ෂණ රාශියක් කළ හැකි වන්නේ එහි දත්ත සැකසිය හැකි පරිගණක පද්ධතියේ ඇති සුවිශේෂත්වය නිසයි.

එම වන්දිකාවේ පරිගණක පද්ධතියට වරකට බිට්ටු මිලියන 43 ක තොරතුරු රැස්කර ඒවා තත්පරයකට බිට්ටු 128,000 ක වේගයෙන් පෘථිවියට සම්ප්‍රේෂණය කිරීමට හැකි ය.

ඇමෙරිකාවේ ගොඩාඩ් අභ්‍යවකාශ මධ්‍යස්ථානයට මේ වන්දිකාවලින් දිනකට ලැබෙන දත්ත සැතපුම් 100 ක් දශ පරිගණක වේප පටියක් පිරවීමට තරම් ප්‍රමාණවත් ය.

ඒ තොරතුරු අතරින්, විශ්වය තුළ ඇති පෘථිවිය පිළිබඳව හෙළිවී ඇති වඩාත් ම විස්මිත කරුණ වන්නේ සූර්යයාගෙන් නිරන්තරව

ගලාවන් පෘථිවිය වෙලා ගන්නා "සූර්ය ශක්ති ප්‍රවාහය" (Solar wind) පිළිබඳ දැනුම යි.

සූර්ය ශක්ති ප්‍රවාහය ලබන කලාපයේ